

การพัฒนาแบบการประเมินมาตรฐานวิชาชีพสาขาวิชาเทคโนโลยียานยนต์ในสถานศึกษาสังกัด
สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา

The Development of a Professional Standard Assessment Model for the Automotive
Technology Department in Educational Institutions under the Office of Vocational
Education Commission

วิศิษฐ์ ดวงหัตถ์, ปิยธิดา ปัญญา และ อรุณ ชุยกะเดื่อง

Wisit Duanghassadee, Piyatida Panya and Arun Suikraduang

¹ นักศึกษาปริญญาปรัชญาดุษฎีบัณฑิต (วิจัยและประเมินผลการศึกษา) คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

² คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม,

³ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม,

¹ Ph.D. Student, Doctor of Philosophy Program (Educational Research and Evaluation) Rajabhat Maha
Sarakhm University, Thailand

² Faculty of Education Rajabhat Maha Sarakhm University, Thailand

³ Faculty of Education Rajabhat Maha Sarakhm University, Thailand

E-mail: wisit30w@gmail.com, ORCID ID: <https://orcid.org/0009-0007-5642-897X>

E-mail: dr.piyatida@gmail.com, ORCID ID: <https://orcid.org/0009-0006-8215-4389>

E-mail: arun.suikraduang@gmail.com, ORCID ID: <https://orcid.org/0009-0001-4798-2246>

Received 19/06/2023

Revised 23/06/2023

Accepted 27/06/2023

บทคัดย่อ

การปฏิรูปการจัดการอาชีวศึกษา เพื่อมุ่งเน้นพัฒนาแรงงานให้มีความสามารถในการประกอบกิจการ
ของตนเอง และมุ่งเน้นผลิตกำลังคนให้สนองความต้องการของตลาดแรงงานอย่างแท้จริง ดังนั้นการสร้าง
เครื่องมือประเมินมาตรฐานวิชาชีพสำหรับนักเรียนนักศึกษาที่สำเร็จการศึกษาของ สำนักงานคณะกรรมการ
การอาชีวศึกษาจะสอดคล้องกับมาตรฐานวิชาชีพแต่ละประเภทวิชา สาขาวิชา และเป็นตัวชี้วัดความสำเร็จ
ประการหนึ่งของนักเรียน การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนารูปแบบการประเมินมาตรฐานวิชาชีพ
สาขาวิชาเทคโนโลยียานยนต์ ในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ผู้วิจัยได้ดำเนินการ
วิจัยตามขั้นตอนของการวิจัยและพัฒนาโดยดำเนินการเป็น 4 ระยะ ดังนี้ ระยะที่ 1 ศึกษาแนวทางการประเมิน
มาตรฐานวิชาชีพสาขาวิชาเทคโนโลยียานยนต์จากเอกสารและการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 คน ระยะที่
2 พัฒนารูปแบบการประเมินมาตรฐานวิชาชีพสาขาวิชาเทคโนโลยียานยนต์และตรวจสอบความเป็นไปได้
ความเหมาะสม โดยผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 9 คน รวมทั้งจัดทำคู่มือการประเมิน ระยะที่ 3 ศึกษาผลการทดลองใช้
รูปแบบการประเมินมาตรฐานวิชาชีพสาขาวิชาเทคโนโลยียานยนต์กับนักศึกษา จำนวน 31 คน จาก
วิทยาลัยเทคนิคพาสันธุ์ วิทยาลัยการอาชีพร้อยเอ็ด และวิทยาลัยการอาชีวพนมวินทรราชินีมุกดาหาร รวมทั้ง
ตรวจสอบความตรงของผลการประเมินกับผลของการฝึกประสบการณ์ ระยะที่ 4 ศึกษาผลการประเมินรูปแบบ
มาตรฐานวิชาชีพ สาขาวิชาเทคโนโลยียานยนต์ ในด้านการใช้ประโยชน์ และด้านความถูกต้อง โดยระยะที่ 3

[663]

Citation:

วิศิษฐ์ ดวงหัตถ์, ปิยธิดา ปัญญา และ อรุณ ชุยกะเดื่อง. (2566). การพัฒนารูปแบบการประเมินมาตรฐานวิชาชีพสาขาวิชาเทคโนโลยียานยนต์ในสถานศึกษาสังกัดสำนักงาน

คณะกรรมการการอาชีวศึกษา. วารสารสหวิทยาการวิจัยและวิชาการ, 3 (4), 663-686

Duanghassadee, W., Panya, P., & Suikraduang, A., (2023). The Development of a Professional Standard Assessment Model for the Automotive
Technology Department in Educational Institutions under the Office of Vocational Education Commission. Interdisciplinary Academic and Research

Journal, 3 (4), 663-686; DOI: <https://doi.org/10.14456/iarj.2023.213>

และระยะที่ 4 มีผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้สอนในสาขาวิชาเทคโนโลยียานยนต์ และครูฝึกในสถานประกอบการ เป็นผู้ทดลองใช้ และประเมินรูปแบบ ผลการวิจัยพบว่า (1) สิ่งที่มีประเมินประกอบด้วย 4 องค์ประกอบ 4 ตัวบ่งชี้หลัก และ 26 ตัวบ่งชี้ย่อย ซึ่งมีแนวทางการประเมินมาตรฐานวิชาชีพสาขาวิชาเทคโนโลยียานยนต์ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิวิชาชีพอาชีพศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2526 โดยมีผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้สอนในสาขาวิชาเทคโนโลยียานยนต์ และครูฝึกในสถานประกอบการ เป็นผู้ประเมิน และใช้เกณฑ์สัมบูรณ์เป็นเกณฑ์ในการประเมิน (2) ผลการพัฒนารูปแบบการประเมินมาตรฐานวิชาชีพสาขาวิชาเทคโนโลยียานยนต์ พบว่ามี 5 องค์ประกอบ คือ วัตถุประสงค์ของการประเมิน สิ่งที่มีประเมิน วิธีการประเมิน ผู้ทำการประเมิน และเกณฑ์การประเมิน สำหรับสิ่งที่มีประเมินมี 4 องค์ประกอบ 4 ตัวบ่งชี้หลัก 22 ตัวบ่งชี้ย่อย (3) ผลการทดลองใช้รูปแบบการประเมินมาตรฐานวิชาชีพสาขาวิชาเทคโนโลยียานยนต์กับนักศึกษาที่เข้ารับการประเมินพบว่าโดยรวมได้คะแนนการประเมินมากที่สุด 520 คะแนน หรือ 90.43 % ได้คะแนนการประเมินน้อยที่สุด 501 คะแนน หรือ 87.13 % ซึ่งอยู่ในระดับดีมาก จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 35.48 ของผู้เข้ารับการประเมิน และมีผลการประเมินอยู่ในระดับดีมาก จำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 64.51 ของผู้เข้ารับการประเมิน ผลการตรวจสอบความตรงของผลการประเมินมาตรฐานวิชาชีพสาขาวิชาเทคโนโลยียานยนต์พบว่ามีความสอดคล้องกับผลการประเมินการฝึกประสบการณ์ 87.09 % และ (4) ผลการประเมินรูปแบบการประเมินมาตรฐานวิชาชีพสาขาวิชาเทคโนโลยียานยนต์โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด มีคะแนนเฉลี่ย เท่ากับ 4.74 ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.01 เป็นรายด้าน พบว่า ทุกด้านอยู่ในระดับมากที่สุด โดยด้านการใช้ประโยชน์ มีคะแนนเฉลี่ย เท่ากับ 4.73 ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.026 และด้านความถูกต้อง มีคะแนนเฉลี่ย เท่ากับ 4.75 ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.151

คำสำคัญ : การประเมินมาตรฐานวิชาชีพ; เทคโนโลยียานยนต์; อาชีวศึกษา

Abstract

Reform of vocational education management to focus on developing workers to be able to operate their businesses and focus on producing manpower to truly meet the needs of the labor market. Therefore, the creation of professional standard assessment tools for graduate students of the Office of the Vocational Education Commission will be consistent with professional standards for each type of subject and field and is one of the indicators of student success. The purpose of this research was to develop a professional standard assessment model in the field of automotive technology for educational institutions. The researcher conducted the research according to the research and development process, which was carried out in 4 phases as follows: Phase 1: Study documents and interviews with five experts about professional standard assessment guidelines in the field of automotive technology at the colleges. Phase 2: Develop a model for assessing professional standards in automotive technology in educational institutions

[664]

Citation:

วิศิษฐ์ ดวงหัสดี, ปิยธิดา ปัญญา และ อรัญ ชูกระเดื่อง. (2566). การพัฒนารูปแบบการประเมินมาตรฐานวิชาชีพสาขาวิชาเทคโนโลยียานยนต์ในสถานศึกษาสังกัดสำนักงาน

คณะกรรมการการอาชีวศึกษา. วารสารสหวิทยาการวิจัยและวิชาการ, 3 (4), 663-686

Duanghassadee, W., Panya, P., & Suikraduang, A., (2023). The Development of a Professional Standard Assessment Model for the Automotive Technology Department in Educational Institutions under the Office of Vocational Education Commission. Interdisciplinary Academic and Research

Journal, 3 (4), 663-686; DOI: <https://doi.org/10.14456/iarj.2023.213>

and examine its feasibility and suitability with 9 experts, including preparing an assessment manual. Phase 3: Examine the results of the experimental model for professional standard assessment in the field of automotive technology with 31 students from Kalasin Technical College, Roi Et Vocational College, and Nawaminthrachinee Mukdahan Industrial and Community Education College, as well as check the validity of the assessment results with the results of the training experience. Phase 4: Examine the results of the professional standard model assessment in the field of automotive technology in terms of utilization and correctness, with Phase 3 and Phase 4 involving college administrators, automotive technology teachers, and workplace trainers. Participate as a test user and evaluate the model. The research results found that: (1) it was determined that the assessment objective consists of 4 components, 4 key indicators, and 26 sub-indicators which have guidelines for evaluating professional standards in the field of automotive technology according to the National Vocational Education Qualifications Standards of 1983, college administrators, automotive technology teachers, and workplace trainers are required to be appraisers and use absolute criteria as criteria for evaluation. (2) Results of the development of a professional standard assessment model in the field of automotive technology in educational institutions revealed that there were 5 components, namely the assessment's objectives, what was assessed, method of evaluation, evaluator, and evaluation criteria. The assessment consists of 4 components, 4 main indicators, and 22 sub-indicators. (3) Results of the trial of the professional standard assessment model in the field of automotive technology with the students who were assessed indicated that the highest evaluation score was 520 points or 94.43%, and the lowest evaluation score was 503 points, or 87.47%, which was at the very best level for 11 individuals, or 35.48 percent of the assesses. 20 individuals, representing 64.51 percent of those who were evaluated, received excellent evaluation results. The results of verifying the validity of the professional standard assessment results in the field of automotive technology of educational institutions are consistent with the result of training experience evaluation (87.09%). And (4) Evaluation results of the professional standard assessment form in the field of automotive technology as overall was at the highest level. The average score was 4.74, with a standard deviation of 0.00 for each side. It was found that all aspects were at their highest level of utilization. The mean score was 4.73, the standard deviation was 0.026, and the accuracy was 4.75. The average score was 4.75, and the standard deviation was 0.151.

Keywords: Professional Standard Assessment; Automotive Technology; Vocational Education

[665]

Citation:

วิศิษฐ์ ดวงหัสดี, ปิยธิดา ปัญญา และ อรุณ ชูยกระเดื่อง. (2566). การพัฒนารูปแบบการประเมินมาตรฐานวิชาชีพสาขาวิชาเทคโนโลยียานยนต์ในสถานศึกษาสังกัดสำนักงาน

คณะกรรมการการอาชีวศึกษา. วารสารสหวิทยาการวิจัยและวิชาการ, 3 (4), 663-686

Duanghassadee, W., Panya, P., & Suikraduang, A., (2023). The Development of a Professional Standard Assessment Model for the Automotive Technology Department in Educational Institutions under the Office of Vocational Education Commission. Interdisciplinary Academic and Research

Journal, 3 (4), 663-686; DOI: <https://doi.org/10.14456/iarj.2023.213>

บทนำ

ปัจจุบันสภาวะการเปลี่ยนแปลงของโลกเป็นไปอย่างรวดเร็ว อันเนื่องมาจากการเปลี่ยนแปลงในด้านเศรษฐกิจ สังคม ตลอดจนความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ทำให้เกิดการแข่งขันเข้มข้นขึ้นทุกขณะ ประเทศต่างๆจึงจำเป็นต้องหายุทธศาสตร์ และเตรียมความพร้อมในทุกๆด้าน โดยเฉพาะการเตรียมกำลังคนอันเป็นต้นทุนการผลิต และบริการที่สำคัญที่สุดในระบบอุตสาหกรรม ซึ่งจะส่งผลโดยตรงต่อการส่งเสริมศักยภาพในการการแข่งขัน การศึกษาที่เหมาะสมสำหรับแรงงานจะต้องเป็นระบบการศึกษาและการเรียนรู้ที่สามารถพัฒนาคนอย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต โดยไม่มีข้อจำกัดในเรื่องตัวผู้เรียน ความต้องการของผู้เรียน สถานที่ เวลา และวิชาที่ผู้เรียนต้องการ ทั้งยังต้องตอบสนองต่อความต้องการของสถานประกอบการที่เป็นผู้จ้างงานด้วย ประเทศไทยได้มีการปฏิรูปการศึกษาโดยประกาศใช้พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2551 ส่งผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทางด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีอย่างชัดเจน ทำให้มีความต้องการกำลังแรงงานในระดับกลางหรือระดับช่างทักษะที่ชำนาญในด้านต่าง ๆ เข้ามาทำงานสูงขึ้น ดังนั้นกำลังแรงงานเหล่านี้ต้องมีความรู้ ความสามารถที่จะนำไปประยุกต์ใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยต้องปฏิบัติได้ คิดได้ และมีคุณธรรม การที่คนจะมีความรู้ความสามารถ และมีคุณธรรมได้นั้น จำเป็นต้องมีการพัฒนาคน เนื่องจากการสร้างคน ให้มีกำลังกาย กำลังใจ และกำลังสติปัญญาสูงขึ้น ส่งผลให้เกิดพลังสร้างสรรค์เพื่อการพัฒนาประเทศได้อย่างเหมาะสมและส่งผลต่อความเข้มแข็งของประเทศชาติโดยรวม

การจัดการอาชีวศึกษาตามพระราชบัญญัติการอาชีวศึกษา พ.ศ. 2551 เป็นการจัดการศึกษาในด้านวิชาชีพที่สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และแผนการศึกษาแห่งชาติ เพื่อผลิตและพัฒนาากำลังคนทั้งในด้านวิชาชีพระดับฝีมือ ระดับเทคนิค และระดับเทคโนโลยี รวมทั้งเป็นการยกระดับการศึกษาวิชาชีพให้สูงขึ้นเพื่อให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงาน โดยนำความรู้ในทางทฤษฎีอันเป็นสากลและภูมิปัญญาไทยมาพัฒนาผู้รับการศึกษาให้มีความรู้ความสามารถในทางปฏิบัติ และมีสมรรถนะจนสามารถนำไปประกอบอาชีพ ในลักษณะผู้ปฏิบัติหรือประกอบอาชีพอิสระได้ โดยมีรูปแบบ 3 รูปแบบ คือ 1) การศึกษาในระบบ เป็นการจัดการศึกษาวิชาชีพที่เน้นการศึกษาในสถานศึกษาอาชีวศึกษาหรือสถาบันเป็นหลัก โดยมีการกำหนดจุดมุ่งหมาย วิธีการศึกษา หลักสูตร ระยะเวลา การวัดและการประเมินผลที่เป็นเงื่อนไขของการสำเร็จการศึกษาที่แน่นอน 2) การศึกษานอกระบบ เป็นการจัดการศึกษาวิชาชีพที่มีความยืดหยุ่นในการกำหนดจุดมุ่งหมาย รูปแบบ วิธีการศึกษา ระยะเวลา การวัดและการประเมินผลที่เป็นเงื่อนไขของการสำเร็จการศึกษา โดยเนื้อหาและหลักสูตรจะต้องมีความเหมาะสมและสอดคล้องกับสภาพปัญหาและความต้องการของบุคคลแต่ละกลุ่ม 3) การศึกษาระบบทวิภาคี เป็นการจัดการศึกษาวิชาชีพที่เกิดจากข้อตกลงระหว่างสถานศึกษาหรือสถาบันกับสถานประกอบการ รัฐวิสาหกิจ หรือหน่วยงานของรัฐ ในเรื่องการจัดหลักสูตร การเรียนการสอน การวัดและประเมินผล โดยผู้เรียนใช้เวลาส่วนหนึ่งในสถานศึกษาอาชีวศึกษาหรือสถาบัน และเรียนภาคปฏิบัติในสถานประกอบการ รัฐวิสาหกิจ หรือหน่วยงานของรัฐ สำหรับการจัดการอาชีวศึกษาให้จัดตามหลักสูตรที่คณะกรรมการการอาชีวศึกษากำหนด คือ 1) ประกาศนียบัตรวิชาชีพ 2) ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง 3) ปริญญาตรีสายเทคโนโลยีหรือสายปฏิบัติการ (สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา, 2562)

[666]

Citation:

วิศิษฐ์ ดวงหัตถ์, ปิยธิดา ปัญญา และ อรัญ ชูกระเดื่อง. (2566). การพัฒนารูปแบบการประเมินมาตรฐานวิชาชีพสาขาวิชาเทคโนโลยียานยนต์ในสถานศึกษาสังกัดสำนักงาน

คณะกรรมการการอาชีวศึกษา. วารสารสหวิทยาการวิจัยและวิชาการ, 3 (4), 663-686

Duanghassadee, W., Panya, P., & Suikraduang, A., (2023). The Development of a Professional Standard Assessment Model for the Automotive Technology Department in Educational Institutions under the Office of Vocational Education Commission. Interdisciplinary Academic and Research

Journal, 3 (4), 663-686; DOI: <https://doi.org/10.14456/iarj.2023.213>

การปฏิรูปการจัดการอาชีวศึกษา เพื่อมุ่งเน้นพัฒนาแรงงานให้มีความสามารถในการประกอบกิจการของตนเอง และมุ่งเน้นผลิตกำลังคนให้สนองความต้องการของตลาดแรงงานอย่างแท้จริง โดยเน้นที่คุณภาพมาตรฐาน ประสิทธิภาพ อันเป็นการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน และสร้างมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจของประเทศอย่างยั่งยืนในสภาพเศรษฐกิจและสังคมของประเทศที่เปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา ซึ่งตามระเบียบกระทรวงศึกษาธิการ ว่าด้วยการประเมินผลการเรียนตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2545 พ.ศ. 2547 ระเบียบกระทรวงศึกษาธิการ ว่าด้วยการประเมินผลการเรียนตามหลักสูตรประกาศนียบัตรชั้นสูง พุทธศักราช 2546 พ.ศ. 2547 ระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยการจัดการศึกษาและการประเมินผล การศึกษาระดับปริญญาตรีสายเทคโนโลยีหรือสายปฏิบัติการของสถาบันการอาชีวศึกษา พ.ศ. 2556 ได้มีการกำหนดแนวทางในการประเมินมาตรฐานวิชาชีพของผู้สำเร็จการศึกษา โดยให้แต่งตั้งคณะกรรมการผู้ทำหน้าที่รับผิดชอบในการอำนวยความสะดวก ติดตามและกำกับดูแลมาตรฐานนักศึกษาโดยกำหนดว่านักเรียนนักศึกษาต้องรับการประเมินมาตรฐานวิชาชีพ เมื่อได้ลงทะเบียนเรียนครบทุกรายวิชาตามโครงสร้างหลักสูตรของแต่ละประเภทวิชา สาขาวิชาและสาขางาน หรือตามระยะเวลาที่คณะกรรมการประเมินมาตรฐานวิชาชีพเห็นสมควร ดังนั้น เพื่อให้การประเมินมาตรฐานวิชาชีพซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการประกันคุณภาพการอาชีวศึกษา มีแนวทางดำเนินการที่ชัดเจน ครอบคลุม ทั้งในส่วนของการจัดทำ การพัฒนา การติดตาม การตรวจสอบและการประเมินผลที่มีประสิทธิภาพ จึงสมควรกำหนดแนวปฏิบัติของคณะกรรมการประเมินมาตรฐานวิชาชีพ ออกเป็น 2 ระดับ (สำนักมาตรฐานการอาชีวศึกษาและวิชาชีพ สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา, 2547) คือ คณะกรรมการประเมินมาตรฐานวิชาชีพระดับสถาบันหรือระดับจังหวัด เพื่อให้ระบบของการประเมินมาตรฐานวิชาชีพเป็นไปในทิศทางเดียวกัน รวมทั้งเกิดการระดมทรัพยากรร่วมกัน คณะกรรมการชุดนี้อาจจัดทำในรูปของสถาบันหรืออาชีวศึกษาจังหวัด โดยสามารถทำได้ทั้งสถานศึกษาเอกชนหรือสถานศึกษาประเภทอื่นที่ใช้หลักสูตรของสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาที่อยู่ในเขตพื้นที่ใกล้เคียงร่วมเป็นคณะกรรมการ โดยคณะกรรมการฯ ประกอบด้วยผู้บริหารหรือผู้แทนจากสถานศึกษา ผู้เชี่ยวชาญหรือผู้ทรงคุณวุฒิจากสถานประกอบการในจังหวัดนั้นๆ หรือจังหวัดใกล้เคียง และคณะกรรมการประเมินมาตรฐานวิชาชีพระดับสถานศึกษา คณะกรรมการชุดนี้สถานศึกษาแต่ละแห่งดำเนินการแต่งตั้ง ประกอบด้วยผู้บริหาร หัวหน้าคณะวิชา หัวหน้าแผนกวิชาหัวหน้างานหลักสูตร หัวหน้างานวัดผลและประเมินผล ครู - อาจารย์ และผู้เกี่ยวข้องอื่นๆตามความเหมาะสม โดยคณะกรรมการข้างต้นต้องประสานงานกับคณะกรรมการประเมินมาตรฐานวิชาชีพระดับสถาบันหรือระดับจังหวัดรับนโยบายนำไปสู่การปฏิบัติในสถานศึกษา

การสร้างเครื่องมือประเมินมาตรฐานวิชาชีพสำหรับนักเรียนนักศึกษาที่สำเร็จการศึกษาของ สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาจะสอดคล้องกับมาตรฐานวิชาชีพแต่ละประเภทวิชา สาขาวิชา และเป็นตัวชี้วัดความสำเร็จประการหนึ่งของนักเรียน นักศึกษาทุกระดับหลักสูตร ประกอบด้วยความรู้ความสามารถ เจตคติ ตลอดจนทักษะทางการคิดและการปฏิบัติงานของนักเรียนนักศึกษาที่สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาและสถานประกอบการด้านวิชาชีพคาดหวังตามหลักสูตรการสร้างเครื่องมือควรคำนึงถึงหลักการวัดผลการศึกษาพิจารณาใช้เป็นพื้นฐานในการสร้างเครื่องมือให้สามารถวัดได้จริงยุติธรรมสำหรับผู้รับการทดสอบ และเพื่อให้แปลผลคะแนนที่ได้จากการใช้เครื่องมือประเมินที่ถูกต้องเชื่อถือได้ (Valid and Reliable) สำนักมาตรฐานการอาชีวศึกษาและวิชาชีพ (สำนักมาตรฐานการอาชีวศึกษาและวิชาชีพ สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา, 2547)

[667]

Citation:

วิเศษย์ ดวงหัสดี, ปิยธิดา ปัญญา และ อรุณ ชูกระตอง. (2566). การพัฒนารูปแบบการประเมินมาตรฐานวิชาชีพสาขาวิชาเทคโนโลยียานยนต์ในสถานศึกษาสังกัดสำนักงาน

คณะกรรมการการอาชีวศึกษา. วารสารสหวิทยาการวิจัยและวิชาการ, 3 (4), 663-686

Duanghassadee, W., Panya, P., & Suikraduang, A., (2023). The Development of a Professional Standard Assessment Model for the Automotive Technology Department in Educational Institutions under the Office of Vocational Education Commission. Interdisciplinary Academic and Research

Journal, 3 (4), 663-686; DOI: <https://doi.org/10.14456/iarij.2023.213>

สาขาวิชาเทคโนโลยียานยนต์ ตามหลักสูตรของสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา เป็นสาขาวิชาที่ศึกษาเกี่ยวข้องกับอุตสาหกรรมยานยนต์ซึ่งมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อเศรษฐกิจของประเทศ รัฐบาลได้กำหนดให้อุตสาหกรรมยานยนต์เป็นอุตสาหกรรมหลักหนึ่ง ที่ได้บรรจุอยู่ในแผนยุทธศาสตร์ของชาติ โดยมีแนวทางที่จะพัฒนาให้ประเทศไทยเป็นฐานการผลิตยานยนต์ที่ใหญ่ที่สุดในภูมิภาค ทำให้ประเทศไทยมีความต้องการนักเทคโนโลยียานยนต์ที่มีความรู้ด้านเทคโนโลยีมากขึ้น แต่ในปัจจุบันประเทศไทยยังขาดทรัพยากรบุคคลทางด้านอุตสาหกรรมยานยนต์ ดังนั้น เพื่อที่จะทำให้อุตสาหกรรมนี้เกิดผลในทางปฏิบัติจึงจำเป็นต้องสร้างบุคลากรด้านนี้เพิ่มเติมอย่างเร่งด่วน และระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยการจัดการศึกษาและการประเมินผลการศึกษาาระดับปริญญาตรี สายเทคโนโลยีหรือสายปฏิบัติการของสถาบันการอาชีวศึกษา พ.ศ. 2556 ข้อที่ 50 กำหนดให้นักศึกษาต้องรับการประเมินมาตรฐานวิชาชีพตามหลักสูตร ซึ่งในปัจจุบันใช้วิธีการแต่งตั้งครูผู้สอนในแต่ละสาขาวิชาของสถานศึกษาเป็นผู้กำหนดและสร้างแบบทดสอบสำหรับประเมินมาตรฐานวิชาชีพ ทำให้การดำเนินการดังกล่าวยังไม่มียุทธศาสตร์ที่ชัดเจนและเป็นมาตรฐานให้เป็นแนวทางเดียวกันเชื่อถือได้ในการประเมินมาตรฐานวิชาชีพยานยนต์ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิอาชีวศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2556 ที่สอดคล้องกับมาตรฐานอาชีพของสถาบันคุณวุฒิวิชาชีพแห่ง (องค์การมหาชน) ได้กำหนดมาตรฐานอาชีพในสาขาวิชาชีพด้านยานยนต์มีลักษณะงานในสาขาวิชาชีพด้านยานยนต์ ซึ่งบุคคลผู้ประกอบอาชีพในสาขาวิชาชีพด้านยานยนต์ ที่จะได้รับการรับรองสมรรถนะของบุคคลตามมาตรฐานอาชีพแต่ละขั้นได้ต้องมีมาตรฐานอาชีพเกี่ยวกับความรู้ ทักษะและความสามารถในการประกอบอาชีพตามที่สถาบันกำหนด

สาขาวิชาเทคโนโลยียานยนต์ต้องมีมาตรฐานอาชีพเกี่ยวกับความรู้ ทักษะ และความสามารถในการประกอบอาชีพ (สถาบันคุณวุฒิวิชาชีพ (องค์การมหาชน), 2558) สอดคล้องกับสำนักงานเลขาธิการคุรุสภา (2548) ที่กล่าวว่า มาตรฐานวิชาชีพ คือจุดมุ่งหมายหลักที่จะสร้างแนวทางปฏิบัติรวมทั้งส่งเสริมให้มีการปฏิบัติตามมาตรฐานวิชาชีพและจรรยาบรรณของวิชาชีพ เพื่อให้เกิดความมั่นใจในวิชาชีพของผู้ปฏิบัติ เพื่อให้การปฏิบัติงานอาชีพมีคุณภาพสูงสุด โดยความหมายดังกล่าว วิชาชีพใดๆ ย่อมให้บริการแก่สาธารณชน หรือองค์กรต่างๆ โดยต้องอาศัยความรู้ความชำนาญเฉพาะ โดยมีมาตรฐานในการประกอบอาชีพที่ผู้ประกอบวิชาชีพจะต้องได้รับการฝึกอบรมทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติอย่างเพียงพอก่อนที่จะประกอบอาชีพ ซึ่งวิชาชีพที่มีมาตรฐาน จึงได้รับการยกย่องให้เป็นวิชาชีพชั้นสูงเพราะผู้ประกอบวิชาชีพ นอกจากต้องมีความรู้ และทักษะในวิชาชีพแล้ว ยังต้องมีความรับผิดชอบสูง เพราะเกี่ยวข้องกับผู้ใช้บริการและสาธารณชน จึงต้องมีการควบคุมการประกอบวิชาชีพเป็นพิเศษ เพื่อให้เกิดความมั่นใจต่อผู้ใช้บริการและสาธารณชน โดยผู้ประกอบวิชาชีพต้องประกอบวิชาชีพด้วยวิธีการแห่งปัญญา ได้รับการศึกษาอบรมมายาวนานเพียงพอ มีอิสระในการใช้วิชาชีพตามมาตรฐานวิชาชีพ และมีจรรยาบรรณของวิชาชีพ รวมทั้งต้องมีสถาบันวิชาชีพหรือองค์กรวิชาชีพที่เป็นแหล่งกลางในการสร้างสรรค์และจรรยาบรรณวิชาชีพด้วย สอดคล้องกับสถาบันพัฒนาฝีมือแรงงานแห่งชาติ (2560) ตามแนวทางการประเมินมาตรฐานวิชาชีพเทคโนโลยียานยนต์ และตรงกับความต้องการของสถานประกอบการด้านยานยนต์ ผู้วิจัยจึงเห็นความสำคัญและความจำเป็นในการแก้ปัญหาการขาดแนวทางในการประเมินมาตรฐานวิชาชีพยานยนต์ของนักศึกษาระดับปริญญาตรีในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาที่สอดคล้องและเหมาะสมกับบริบทของสถานศึกษาที่เปิดสอนสาขาเทคโนโลยียานยนต์ ในการ

[668]

Citation:

วิเศษณ์ ดวงหัตถ์, ปิยธิดา ปัญญา และ อรุณ ชูกระตอง. (2566). การพัฒนารูปแบบการประเมินมาตรฐานวิชาชีพสาขาวิชาเทคโนโลยียานยนต์ในสถานศึกษาสังกัดสำนักงาน

คณะกรรมการการอาชีวศึกษา. วารสารสหวิทยาการวิจัยและวิชาการ, 3 (4), 663-686

Duanghassadee, W., Panya, P., & Suikraduang, A., (2023). The Development of a Professional Standard Assessment Model for the Automotive Technology Department in Educational Institutions under the Office of Vocational Education Commission. Interdisciplinary Academic and Research

Journal, 3 (4), 663-686; DOI: <https://doi.org/10.14456/iarj.2023.213>

นำรูปแบบการประเมินมาตรฐานวิชาชีพไปใช้ในการประเมินนักศึกษาเพื่อให้มีมาตรฐานวิชาชีพเทคโนโลยียานยนต์ที่มีแนวทางที่ชัดเจนและสร้างความเชื่อมั่นให้ผู้สำเร็จการศึกษาและสถานประกอบการในการรับนักศึกษาที่สำเร็จการศึกษาเข้าทำงานต่อไป

จากเหตุผลที่กล่าวมา ผู้วิจัยจึงมีความสนใจศึกษาการพัฒนารูปแบบการประเมินมาตรฐานวิชาชีพสาขาวิชาเทคโนโลยียานยนต์ ในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิอาชีวศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2556 โดยอาศัยกระบวนการวิจัยและพัฒนา (Research and Development) เพื่อนำผลการวิจัยและรูปแบบการประเมินมาตรฐานวิชาชีพสาขาวิชาเทคโนโลยียานยนต์ ในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาที่ได้ ไปใช้ในการประเมินมาตรฐานวิชาชีพสาขาวิชาเทคโนโลยียานยนต์ ในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาให้มีประสิทธิภาพในการกำหนดนโยบายในการพัฒนาการอาชีวศึกษาโดยรวมต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาองค์ประกอบ ตัวบ่งชี้และแนวทางการประเมินมาตรฐานวิชาชีพสาขาวิชาเทคโนโลยียานยนต์ ในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา
2. เพื่อพัฒนารูปแบบการประเมินมาตรฐานวิชาชีพสาขาวิชาเทคโนโลยียานยนต์ ในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา
3. เพื่อศึกษาผลการทดลองใช้รูปแบบการประเมินมาตรฐานวิชาชีพสาขาวิชาเทคโนโลยียานยนต์ ในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา
4. เพื่อศึกษาผลการประเมินรูปแบบมาตรฐานวิชาชีพสาขาวิชาเทคโนโลยียานยนต์ ในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา

ขอบเขตการวิจัย

1. ขอบเขตทางด้านพื้นที่: พื้นที่ในการวิจัย คือ สถานศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา
2. ขอบเขตด้านเนื้อหา: การประเมินมาตรฐานวิชาชีพสาขาวิชาเทคโนโลยียานยนต์ สำหรับผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี ในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา
3. ขอบเขตทางด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่าง: กลุ่มตัวอย่างในการวิจัย แบ่งเป็น 4 กลุ่ม ได้แก่
 - 3.1 กลุ่มผู้เชี่ยวชาญในการศึกษาองค์ประกอบ ตัวบ่งชี้และแนวทางการประเมินมาตรฐานวิชาชีพสาขาวิชาเทคโนโลยียานยนต์ ในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาจำนวน 5 คน
 - 3.2 ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 9 คน เพื่อพิจารณาความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของรูปแบบการประเมินมาตรฐานวิชาชีพสาขาวิชาเทคโนโลยียานยนต์ ในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ด้วยการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ (Connoisseurship)

[669]

Citation:

วิศิษฐ์ ดวงหัสดี, ปิยธิดา ปัญญา และ อรุณ ชูกระเบื้อง. (2566). การพัฒนารูปแบบการประเมินมาตรฐานวิชาชีพสาขาวิชาเทคโนโลยียานยนต์ในสถานศึกษาสังกัดสำนักงาน

คณะกรรมการการอาชีวศึกษา. วารสารสหวิทยาการวิจัยและวิชาการ, 3 (4), 663-686

Duanghassadee, W., Panya, P., & Suikraduang, A., (2023). The Development of a Professional Standard Assessment Model for the Automotive Technology Department in Educational Institutions under the Office of Vocational Education Commission. Interdisciplinary Academic and Research

Journal, 3 (4), 663-686; DOI: <https://doi.org/10.14456/iarj.2023.213>

3.3 กลุ่มเป้าหมายในการทดลองใช้รูปแบบการประเมิน ได้แก่

3.3.1 ครูผู้สอนสาขาเทคโนโลยียานยนต์ ของสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ที่เข้าร่วมโครงการ

3.3.2 นักศึกษาระดับปริญญาตรีสาขาเทคโนโลยียานยนต์ของสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ที่เข้าร่วมโครงการ

3.3.3 ผู้ทำการประเมิน ประกอบด้วย ผู้บริหารสถานศึกษาหรือผู้ที่ได้รับมอบหมาย ครูผู้สอนสาขาเทคโนโลยียานยนต์ และผู้เชี่ยวชาญภายนอก (ครูฝึกในสถานประกอบการ)

3.4 กลุ่มผู้ให้ข้อมูลการประเมินรูปแบบ ได้แก่

3.4.1 ครู ผู้นำรูปแบบการประเมินไปใช้ในการประเมินมาตรฐานวิชาชีพสาขาวิชาเทคโนโลยียานยนต์ ของสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ที่เข้าร่วมโครงการในระยะที่ 3 ทุกคน ซึ่งเป็นรูปแบบที่ผู้วิจัยได้ปรับปรุงแล้วจากการทดลองใช้ในระยะที่ 3

3.4.2 ผู้บริหารสถานศึกษาหรือผู้ที่ได้รับมอบหมายจากผู้บริหารสถานศึกษา ของสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ที่เข้าร่วมโครงการในระยะที่ 3 ทุกคน

3.4.3 ผู้เชี่ยวชาญภายนอก (ครูฝึกในสถานประกอบการ) ที่เข้าร่วมโครงการในระยะที่ 3

4. ขอบเขตด้านเวลา มกราคม 2565 – พฤศจิกายน 2565

การทบทวนวรรณกรรม

ธีรศักดิ์ อัครบรร (2542) กล่าวว่า วิชาชีพ เป็นอาชีพที่ผู้ประกอบการต้องมีความรู้ ความชำนาญที่ฝึกฝนมาโดยเฉพาะซึ่งมีข้อกำหนดคุณลักษณะบางประการที่ทำให้วิชาชีพต่างจากอาชีพทั่วไป

สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา (2562) กล่าวว่า มาตรฐานวิชาชีพ หมายถึง ข้อกำหนดด้านสมรรถนะวิชาชีพ เพื่อใช้เป็นเกณฑ์ในการกำกับดูแลตรวจสอบและประกันคุณภาพผู้สำเร็จการศึกษา

สำนักงานเลขาธิการคุรุสภา (2548) กล่าวว่า มาตรฐานวิชาชีพ หมายถึง จุดมุ่งหมายหลักที่จะสร้างแนวทางปฏิบัติรวมทั้งส่งเสริมให้มีการปฏิบัติตามมาตรฐานวิชาชีพและจรรยาบรรณของวิชาชีพ เพื่อให้เกิดความมั่นใจในวิชาชีพของผู้ปฏิบัติ เพื่อให้การปฏิบัติงานอาชีพมีคุณภาพสูงสุด โดยความหมายดังกล่าว วิชาชีพใดๆ ย่อมให้บริการแก่สาธารณชน หรือองค์กรต่างๆ โดยต้องอาศัยความรู้ความชำนาญเฉพาะ

สรุปได้ว่า มาตรฐานวิชาชีพ หมายถึง แนวทางปฏิบัติรวมทั้งส่งเสริมให้มีการปฏิบัติตามมาตรฐานวิชาชีพและจรรยาบรรณของวิชาชีพ เพื่อให้เกิดความมั่นใจในวิชาชีพของผู้ปฏิบัติงานสำหรับอาชีพหนึ่งๆ ที่ให้บุคคลสามารถปฏิบัติงานได้อย่างมีคุณภาพประสิทธิภาพและประสิทธิผล และต้องสามารถประเมินได้อย่างชัดเจน เพื่อใช้เป็นเกณฑ์ในการกำกับดูแลตรวจสอบและประกันคุณภาพผู้สำเร็จการศึกษา ที่เป็นข้อกำหนดด้านสมรรถนะวิชาชีพ เพื่อใช้เป็นเกณฑ์ในการกำกับดูแลตรวจสอบและประกันคุณภาพผู้สำเร็จการศึกษสาขาวิชาเทคโนโลยียานยนต์ ระดับปริญญาตรี ในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา

[670]

Citation:

วิศิษฐ์ ดวงหัสดี, ปิยธิดา ปัญญา และ อรุณ ชูกระเดื่อง. (2566). การพัฒนารูปแบบการประเมินมาตรฐานวิชาชีพสาขาวิชาเทคโนโลยียานยนต์ในสถานศึกษาสังกัดสำนักงาน

คณะกรรมการการอาชีวศึกษา. วารสารสหวิทยาการวิจัยและวิชาการ, 3 (4), 663-686

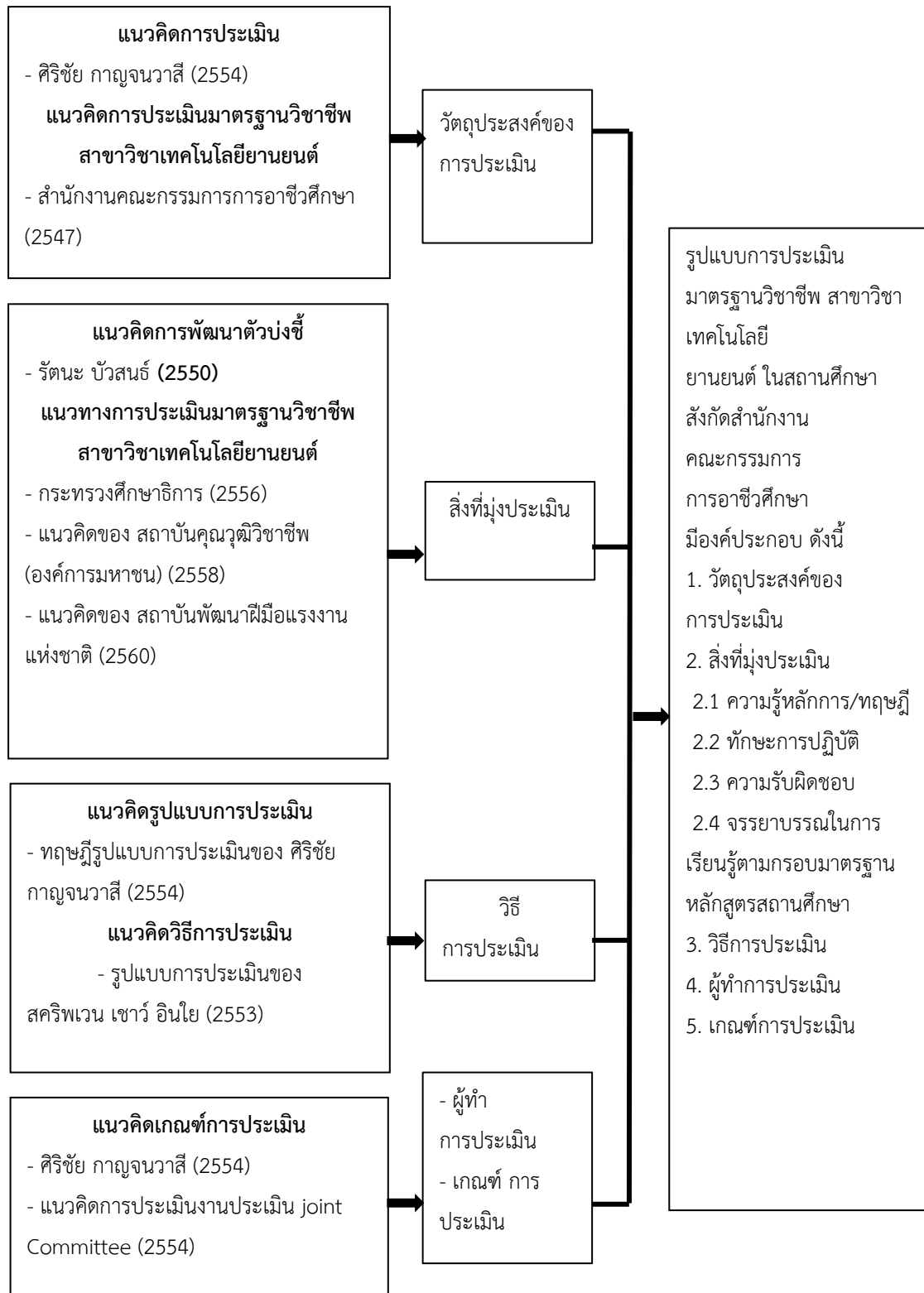
Duanghassadee, W., Panya, P., & Suikraduang, A., (2023). The Development of a Professional Standard Assessment Model for the Automotive Technology Department in Educational Institutions under the Office of Vocational Education Commission. Interdisciplinary Academic and Research

Journal, 3 (4), 663-686; DOI: <https://doi.org/10.14456/iarj.2023.213>

สถาบันคุณวุฒิวิชาชีพ (องค์การมหาชน) ได้กำหนดมาตรฐานอาชีพในสาขาวิชาชีพด้านยานยนต์มีลักษณะงานในสาขาวิชาชีพด้านยานยนต์ ซึ่งบุคคลผู้ประกอบอาชีพในสาขาวิชาชีพด้านยานยนต์ ที่จะได้รับการรับรองสมรรถนะของบุคคลตามมาตรฐานอาชีพแต่ละขั้นได้ต้องมีมาตรฐานอาชีพเกี่ยวกับความรู้ ทักษะและความสามารถในการประกอบอาชีพตามที่สถาบันกำหนด สาขาวิชาชีพด้านยานยนต์ต้องมีมาตรฐานอาชีพเกี่ยวกับความรู้ ทักษะ และความสามารถในการประกอบ โดยมาตรฐานอาชีพในสาขาวิชาชีพด้านยานยนต์มีลักษณะงานในสาขาวิชาชีพด้านยานยนต์ ซึ่งบุคคลผู้ประกอบอาชีพในสาขาวิชาชีพด้านยานยนต์ ที่จะได้รับการรับรองสมรรถนะของบุคคลตามมาตรฐานอาชีพแต่ละขั้นได้ต้องมีมาตรฐานอาชีพเกี่ยวกับความรู้ ทักษะและความสามารถในการประกอบเกี่ยวกับความรู้ ทักษะ และความสามารถในการประกอบอาชีพที่เกี่ยวของระบบต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกัยานยนต์ทุกระบบ อาชีพ (สถาบันคุณวุฒิวิชาชีพ (องค์การมหาชน), 2558)

กรอบแนวคิดการวิจัย

จากการศึกษาเอกสาร และงานวิจัยทั้งในประเทศและต่างประเทศ โดยผู้วิจัยเริ่มต้นจากการศึกษาข้อมูลพื้นฐานโดยการวิเคราะห์ สังเคราะห์ เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง โดยยึดหลักตามกรอบคุณวุฒิวิชาชีพศึกษาแห่งชาติ 1. แนวคิดการประเมิน แนวคิดการประเมินมาตรฐานวิชาชีพสาขาวิชาเทคโนโลยียานยนต์ มาใช้เป็นแนวทางในการกำหนดวัตถุประสงค์ของการประเมิน 2. แนวคิดการพัฒนาตัวบ่งชี้ แนวทางการประเมินมาตรฐานวิชาชีพสาขาวิชาเทคโนโลยียานยนต์ เป็นแนวทางในการกำหนดสิ่งที่มุ่งประเมิน 3.แนวคิดการประเมินจากทฤษฎีรูปแบบการประเมิน แนวคิดวิธีการประเมิน ของสคริฟเวนเป็นแนวทางในการกำหนดวิธีการประเมิน 4. แนวคิดเกณฑ์การประเมินและแนวคิดการประเมินงาน Joint Committee ของสตัฟเฟิลบีมเป็นแนวทางกำหนดผู้ทำการประเมิน และเกณฑ์การประเมิน และด้วยการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ จากนั้นได้กำหนดโครงสร้างและร่างรูปแบบการพัฒนารูปแบบการประเมินมาตรฐานวิชาชีพสาขาวิชาเทคโนโลยียานยนต์ ในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ซึ่งประกอบด้วย วัตถุประสงค์ของการวิจัย สิ่งที่มุ่งประเมิน วิธีการประเมิน ผู้ทำการประเมินและเกณฑ์การประเมิน ผู้วิจัยจึงได้กำหนดกรอบแนวคิดในการวิจัยไว้ดังภาพที่ 1

แผนภาพที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

ระเบียบวิธีวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยกำหนดระเบียบวิธีวิจัย ไว้ในแต่ละระยะ ดังนี้

ระยะที่ 1 การศึกษาองค์ประกอบ ตัวบ่งชี้และแนวทางการประเมินมาตรฐานวิชาชีพสาขาวิชาเทคโนโลยียานยนต์ ในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา

1. แหล่งข้อมูล: (1) ตำรา เอกสาร ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแนวทางการประเมินมาตรฐานวิชาชีพสาขาวิชาเทคโนโลยียานยนต์ สำหรับผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี (2) กลุ่มผู้ให้ข้อมูล ได้แก่ ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 คน

2. เนื้อหา: การประเมินมาตรฐานวิชาชีพสาขาวิชาเทคโนโลยียานยนต์ สำหรับผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี ในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา

3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย: เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบบันทึกเอกสาร และแบบบันทึกการสัมภาษณ์

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล: การดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลจากเอกสาร ผู้วิจัยได้อ่านเอกสารแล้ว บันทึกตามประเด็นที่กำหนดไว้ ในการดำเนินการสัมภาษณ์มีขั้นตอน ดังนี้ (1) ขออนุญาตขอความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม (2) ส่งเอกสารขอความอนุเคราะห์ขอความร่วมมือในการสัมภาษณ์ให้กับผู้เชี่ยวชาญ (3) ดำเนินการนัดหมายเพื่อทำการสัมภาษณ์ (4) ดำเนินการสัมภาษณ์

5. การวิเคราะห์ข้อมูล: เมื่อได้ข้อมูลมาแล้ว ผู้วิจัยนำมาทำการประมวลผลและวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้การวิเคราะห์ สังเคราะห์เนื้อหา และการแจกแจงความถี่ และนำเสนอผลการวิเคราะห์ สังเคราะห์ข้อมูลโดยการบรรยาย

ระยะที่ 2 พัฒนารูปแบบการประเมินมาตรฐานวิชาชีพสาขาวิชาเทคโนโลยียานยนต์ ในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา

1. แหล่งข้อมูล: (1) ตำรา เอกสาร ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อศึกษาและร่างรูปแบบการประเมินมาตรฐานวิชาชีพสาขาวิชาเทคโนโลยียานยนต์ สำหรับผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา (2) ข้อมูลจากการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญในระยะที่ 1 ได้ร่างรูปแบบการประเมินมาตรฐานวิชาชีพสาขาวิชาเทคโนโลยียานยนต์ ในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ตามองค์ประกอบของรูปแบบการประเมิน 5 องค์ประกอบ ดังนี้ 1) วัตถุประสงค์ของการประเมิน 2) สิ่งที่จะประเมิน 3) วิธีการประเมิน 4) ผู้ทำการประเมิน และ 5) เกณฑ์การประเมิน (3) ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 9 คน เพื่อพิจารณาความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของรูปแบบการประเมินมาตรฐานวิชาชีพสาขาวิชา

เทคโนโลยียานยนต์ ในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ด้วยการสัมมนาอิงผู้เชี่ยวชาญ (Connoisseurship) และนำข้อมูลมาสร้างเป็นคู่มือรูปแบบการประเมินมาตรฐานวิชาชีพสาขาวิชาเทคโนโลยียานยนต์ สำหรับผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา

2. เนื้อหา: การพัฒนารูปแบบการประเมินมาตรฐานวิชาชีพสาขาวิชาเทคโนโลยียานยนต์ สำหรับผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี ในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา

3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย: เครื่องมือที่ใช้ในขั้นตอนนี้ มีดังนี้ (1) การสัมมนาอิงผู้เชี่ยวชาญ (Connoisseurship) (2) ร่างรูปแบบการประเมินมาตรฐานวิชาชีพสาขาวิชาเทคโนโลยียานยนต์ ของสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล: ผู้วิจัยได้ทำการเก็บรวบรวมข้อมูล ดังนี้

สัมมนาอิงผู้เชี่ยวชาญ (Connoisseurship) (1) ขอนหนังสือขอความร่วมมือเป็นผู้เชี่ยวชาญ เพื่อให้ข้อมูลในการสัมมนาอิงผู้เชี่ยวชาญ (Connoisseurship) จากคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม (2) ส่งหนังสือขอความอนุเคราะห์เชิญผู้เชี่ยวชาญด้วยตัวผู้วิจัยเอง (3) ดำเนินการนัดหมายวัน เวลาและสถานที่ในการสัมมนาอิงผู้เชี่ยวชาญ (Connoisseurship) (4) ดำเนินการสัมมนาอิงผู้เชี่ยวชาญ (Connoisseurship)

5. การวิเคราะห์ข้อมูล: ผู้วิจัยทำการประมวลผลและวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

เมื่อได้ข้อมูลจากการสัมมนาอิงผู้เชี่ยวชาญ (Connoisseurship) มาแล้ว ผู้วิจัยนำมาทำการประมวลผลและวิเคราะห์ข้อมูลตามข้อสรุปของผู้เชี่ยวชาญ โดยประเมินความเป็นไปได้ (Feasibility) ความเหมาะสม (Propriety) (รัตนะ บัวสนธ์, 2550) ซึ่งมีลักษณะเป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ของลิเคิร์ต (Likert Scales) (ไพศาล วรคำ, 2554) โดยกำหนดค่าระดับการประเมินเป็นตัวเลข ดังนี้

5 หมายถึง มีความเป็นไปได้/เหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด

4 หมายถึง มีความเป็นไปได้/เหมาะสมอยู่ในระดับมาก

3 หมายถึง มีความเป็นไปได้/เหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง

2 หมายถึง มีความเป็นไปได้/เหมาะสมอยู่ในระดับน้อย

1 หมายถึง มีความเป็นไปได้/เหมาะสมอยู่ในระดับน้อยที่สุด

แล้วนำคะแนนที่ได้มาแปลค่าตามเกณฑ์การแปลความหมายของคะแนนค่าเฉลี่ยเป็นระดับโดยกำหนดค่าเฉลี่ยไว้ 5 ระดับ (บุญชม ศรีสะอาด, 2543) ดังนี้

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 4.51 - 5.00 หมายถึง มีความเป็นประโยชน์/เป็นไปได้/เหมาะสม/ถูกต้อง ระดับมากที่สุด

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 3.51 - 4.50 หมายถึง มีความเป็นประโยชน์/เป็นไปได้/เหมาะสม/ถูกต้อง ระดับมาก

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 2.51 - 3.50 หมายถึง มีความเป็นประโยชน์/เป็นไปได้/เหมาะสม/ถูกต้อง ระดับปานกลาง

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.51 - 2.50 หมายถึง มีความเป็นประโยชน์/เป็นไปได้/เหมาะสม/ถูกต้อง ระดับน้อย

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.00 - 1.50 หมายถึง มีความเป็นประโยชน์/ ถูกต้องอยู่ในระดับน้อยที่สุด

ระยะที่ 3 ศึกษาผลการทดลองใช้รูปแบบการประเมินมาตรฐานวิชาชีพสาขาวิชาเทคโนโลยียานยนต์ ในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา

1. แหล่งข้อมูล: กลุ่มเป้าหมาย ได้แก่ (1) ครูผู้สอนสาขาวิชาเทคโนโลยียานยนต์ ในสถานศึกษา และสถานศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ที่เข้าร่วมโครงการ (2) นักศึกษาระดับปริญญาตรีสาขาเทคโนโลยียานยนต์ของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ที่เข้าร่วมโครงการ (3) ผู้ทำการประเมิน ประกอบด้วย ผู้บริหารสถานศึกษาหรือผู้ที่ได้รับมอบหมาย ครูผู้สอนสาขาเทคโนโลยียานยนต์ และผู้เชี่ยวชาญภายนอก

2. เนื้อหา: การประเมินมาตรฐานวิชาชีพสาขาวิชาเทคโนโลยียานยนต์ สำหรับผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา

3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย: เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ รูปแบบการประเมินมาตรฐานวิชาชีพสาขาวิชาเทคโนโลยียานยนต์ ของสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ซึ่งผู้วิจัยได้พัฒนาขึ้นในระยะที่ 2

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล: ผู้วิจัยได้ทำการเก็บรวบรวมข้อมูล ดังนี้

ขั้นที่ 1 วางแผนการนำรูปแบบการประเมินรูปแบบการประเมินมาตรฐานวิชาชีพสาขาวิชาเทคโนโลยียานยนต์ ของสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ไปใช้ในการประเมินในสถานการณ์จริง

ขั้นที่ 2 ติดต่อ ประสานกับสถานศึกษา ได้แก่ ได้แก่ วิทยาลัยเทคนิคพาสินธุ์ วิทยาลัยการอาชีพร้อยเอ็ด และวิทยาลัยการอาชีพพนมไพรขุขันติสุขมุกดาหาร เพื่อติดต่อประสานงานกับผู้นำรูปแบบการประเมินฯ ไปใช้โดยเชิญประชุมชี้แจงทำความเข้าใจถึงประโยชน์และความสำคัญของงานวิจัย รวมถึงชี้แจงรายละเอียดเกี่ยวกับขั้นตอนการดำเนินการในการใช้รูปแบบการประเมินฯ ตลอดจนร่วมกำหนดระยะเวลาในการใช้รูปแบบการประเมินฯ

ขั้นที่ 3 จัดเตรียมเอกสาร และเครื่องมือประเมินต่าง ๆ ตามที่กำหนดไว้ในรูปแบบการประเมินฯ เพื่อสะดวกต่อการนำไปใช้

ขั้นที่ 4 ใช้รูปแบบการประเมินประเมินมาตรฐานวิชาชีพสาขาวิชาเทคโนโลยียานยนต์ ของสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นไปใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลกับกลุ่มเป้าหมาย

ขั้นที่ 5 วิเคราะห์ผลการประเมินจากเอกสารการประเมินฯ ที่ได้รับจากกลุ่มเป้าหมาย

หลังจากใช้รูปแบบการประเมินฯ เสร็จเรียบร้อยแล้วทั้ง 3 แห่ง

ขั้นที่ 6 เชิญประชุมเพื่อสะท้อนผลการใช้รูปแบบการประเมินมาตรฐานวิชาชีพสาขาวิชาเทคโนโลยียานยนต์ ของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา จากกลุ่มเป้าหมายเพื่อนำไปปรับปรุงการใช้รูปแบบการประเมินมาตรฐานวิชาชีพสาขาวิชาเทคโนโลยียานยนต์ สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาให้มีความเหมาะสม ถูกต้อง และครอบคลุม และให้ผู้ประเมินและผู้รับการประเมินได้นำสารสนเทศที่ได้จากการผลการประเมินและการสะท้อนผลไปใช้เป็นข้อมูลในการพัฒนามาตรฐานวิชาชีพสาขาวิชาเทคโนโลยียานยนต์ ของสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาต่อไป

ขั้นที่ 7 วิเคราะห์และสรุปผลการใช้รูปแบบการประเมินมาตรฐานวิชาชีพสาขาวิชาเทคโนโลยียานยนต์ ของสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา

5. การวิเคราะห์ข้อมูล: วิเคราะห์ข้อมูลจากการใช้รูปแบบการประเมินมาตรฐานวิชาชีพสาขาวิชาเทคโนโลยียานยนต์ของสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา จากกลุ่มเป้าหมาย แล้วนำมาวิเคราะห์โดยวิเคราะห์ สังเคราะห์ข้อมูลจากการนำรูปแบบการประเมินฯ ไปใช้กับนักศึกษาเปรียบเทียบกับผลการฝึกประสบการณ์ของนักศึกษา เพื่อศึกษาความตรงตามสภาพจริงของรูปแบบการประเมินฯ ที่พัฒนาขึ้น

ระยะที่ 4 ศึกษาผลการประเมินรูปแบบมาตรฐานวิชาชีพสาขาวิชาเทคโนโลยียานยนต์ในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา

1. แหล่งข้อมูล: กลุ่มผู้ให้ข้อมูล ได้แก่ ผู้นำรูปแบบการประเมินไปใช้ในการประเมินมาตรฐานวิชาชีพสาขาวิชาเทคโนโลยียานยนต์ ในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ประกอบด้วย (1) ครู ผู้นำรูปแบบการประเมินไปใช้ในการประเมินมาตรฐานวิชาชีพสาขาวิชาเทคโนโลยียานยนต์ ในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ที่เข้าร่วมโครงการ (2) ระยะที่ 3 ทุกคน ซึ่งเป็นรูปแบบที่ผู้วิจัยได้ปรับปรุงแล้วจากการทดลองใช้ในระยะที่ 3 (3) ผู้บริหารสถานศึกษาหรือผู้ที่ได้รับมอบหมายจากผู้บริหารสถานศึกษาในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ที่เข้าร่วมโครงการในระยะที่ 3 ทุกคน (4) ผู้เชี่ยวชาญภายนอก ที่เข้าร่วมโครงการในระยะที่ 3

2. เนื้อหา: การประเมินมาตรฐานวิชาชีพสาขาวิชาเทคโนโลยียานยนต์ ในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา

3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย: เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยในขั้นตอนนี้ ได้แก่ แบบสอบถามความคิดเห็นต่อรูปแบบการประเมินมาตรฐานวิชาชีพสาขาวิชาเทคโนโลยียานยนต์ ของสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการ

การอาชีวศึกษา

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล: ผู้วิจัยได้ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามความคิดเห็นต่อรูปแบบการประเมินมาตรฐานวิชาชีพสาขาวิชาเทคโนโลยียานยนต์ ของสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา โดยการส่งแบบสอบถามและขอรับคืนด้วยตนเอง

5. การวิเคราะห์ข้อมูล: ผู้วิจัยนำมาทำการประมวลผลและวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้การวิเคราะห์ด้วยสถิติพื้นฐาน ได้แก่ การแจกแจงความถี่ หาค่าเฉลี่ย หาค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และหาค่าร้อยละ

ผลการวิจัย

1. ผลการศึกษาองค์ประกอบ ตัวบ่งชี้และแนวทางการประเมินมาตรฐานวิชาชีพ สาขาวิชาเทคโนโลยียานยนต์ ของสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา สรุปได้ดังนี้

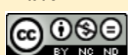
ผลการวิเคราะห์จากการศึกษาจากเอกสาร หนังสือ ตำรา บทความทางวิชาการ รายงานการวิจัย พบว่า สิ่งที่มีประเมิน ประกอบด้วย องค์ประกอบที่สำคัญ มี 4 องค์ประกอบ 4 ตัวบ่งชี้หลัก และ 26 ตัวบ่งชี้ย่อย ซึ่งได้แนวทางการประเมินมาตรฐานวิชาชีพสาขาวิชาเทคโนโลยียานยนต์ ของสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิวิชาชีพอาชีวศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2526 โดยมีผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้สอนในสาขาวิชาเทคโนโลยียานยนต์ และครูฝึกในสถานประกอบการ เป็นผู้ประเมิน และใช้เกณฑ์สัมบูรณ์เป็นเกณฑ์ในการประเมิน

ผลการวิเคราะห์จากการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 คน ได้แนวคิดในการจัดทำร่างแนวทางการประเมินมาตรฐานวิชาชีพสาขาวิชาเทคโนโลยียานยนต์ ของสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาจากการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ สรุปได้ว่า ประเด็นหรือสิ่งที่ต้องประเมินต้องครอบคลุมทั้งในด้านความรู้ความเข้าใจ สามารถอธิบายและตอบคำถามได้ในรายวิชาเฉพาะวิชาชีพเทคโนโลยียานยนต์ ด้านทักษะการปฏิบัติงาน สามารถปฏิบัติงานได้ตามที่ได้รับมอบหมาย โดยเริ่มตั้งแต่การเตรียมวัสดุ อุปกรณ์ เครื่องมือ พื้นที่ปฏิบัติงาน การเลือกใช้เครื่องมือ การวางแผนการปฏิบัติงาน การปฏิบัติงานอย่างต่อเนื่อง และการทำความสะอาด ทั้งพื้นที่และเครื่องมือ อุปกรณ์ การตรวจสอบผลการปฏิบัติงาน ด้านการประยุกต์ใช้ มีความสามารถที่เกิดจากการเรียนรู้ วางเป้าหมายการปฏิบัติงาน ตรวจสอบผลงาน ปรับปรุงพัฒนางานให้เป็นที่เชื่อถือ เชื่อมั่นต่อผู้รับบริการ และด้านคุณลักษณะที่พึงประสงค์ มีจรรยาบรรณวิชาชีพในด้านความรับผิดชอบ ทั้งเป้าหมายรวม และเป้าหมายรายชั่วโมง ศึกษาค้นคว้าปรับปรุงพัฒนาตนเองอยู่เสมอเพื่อนำไปสู่การเป็นผู้มีมาตรฐานวิชาชีพอันเป็นที่ต้องการของตลาดแรงงาน รวมทั้งแนวทางในการประเมินให้ยึดตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิอาชีวศึกษาแห่งชาติ

2. ผลการพัฒนารูปแบบการประเมินมาตรฐานวิชาชีพสาขาวิชาเทคโนโลยียานยนต์ ของสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา พบว่า มี 5 องค์ประกอบ คือ วัตถุประสงค์ของการประเมิน สิ่งที่มีประเมิน วิธีการประเมิน ผู้ทำการประเมิน และเกณฑ์การประเมิน สำหรับสิ่งที่มีประเมิน มี 4 องค์ประกอบ 4 ตัวบ่งชี้หลัก 22 ตัวบ่งชี้ย่อย โดยมีผลการประเมินรูปแบบฯ แสดงดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานในการประเมินรูปแบบการประเมินมาตรฐานวิชาชีพสาขาวิชาเทคโนโลยียานยนต์ ของสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ด้านความเป็นไปได้ และด้านความเหมาะสม

รายการประเมิน	ความเป็นไปได้			ความเหมาะสม		
	$\bar{X}$	SD	ความหมาย	$\bar{X}$	SD	ความหมาย
วัตถุประสงค์ของการประเมิน สิ่งที่มีประเมิน	4.73	0.03	มากที่สุด	4.70	0.03	มากที่สุด
1. องค์ประกอบที่ 1						
1.1 ตัวบ่งชี้หลักที่ 1						
1.1.1 ตัวบ่งชี้ย่อยที่ 1	4.70	0.01	มากที่สุด	4.73	0.02	มากที่สุด
1.1.2 ตัวบ่งชี้ย่อยที่ 2	4.75	0.03	มากที่สุด	4.73	0.05	มากที่สุด
1.1.3 ตัวบ่งชี้ย่อยที่ 3	4.74	0.02	มากที่สุด	4.72	0.04	มากที่สุด
1.1.4 ตัวบ่งชี้ย่อยที่ 4	4.73	0.03	มากที่สุด	4.73	0.04	มากที่สุด
1.1.5 ตัวบ่งชี้ย่อยที่ 5	4.74	0.02	มากที่สุด	4.7	0.02	มากที่สุด
1.1.6 ตัวบ่งชี้ย่อยที่ 6	4.70	0.01	มากที่สุด	4.74	0.04	มากที่สุด
1.1.7 ตัวบ่งชี้ย่อยที่ 7	4.75	0.04	มากที่สุด	4.74	0.05	มากที่สุด
2. องค์ประกอบที่ 2						
2.1 ตัวบ่งชี้หลักที่ 2						
2.1.1 ตัวบ่งชี้ย่อยที่ 1	4.74	0.02	มากที่สุด	4.73	0.04	มากที่สุด
2.1.2 ตัวบ่งชี้ย่อยที่ 2	4.73	0.03	มากที่สุด	4.72	0.03	มากที่สุด
2.1.3 ตัวบ่งชี้ย่อยที่ 3	4.76	0.01	มากที่สุด	4.73	0.04	มากที่สุด
2.1.4 ตัวบ่งชี้ย่อยที่ 4	4.73	0.04	มากที่สุด	4.74	0.05	มากที่สุด
2.1.5 ตัวบ่งชี้ย่อยที่ 5	4.75	0.01	มากที่สุด	4.72	0.04	มากที่สุด
3. องค์ประกอบที่ 3						

รายการประเมิน	ความเป็นไปได้			ความเหมาะสม		
	$\bar{X}$	SD	ความหมาย	$\bar{X}$	SD	ความหมาย
3.1 ตัวบ่งชี้หลักที่ 1						
3.1.1 ตัวบ่งชี้ย่อยที่ 1	4.72	0.05	มากที่สุด	4.71	0.04	มากที่สุด
3.1.2 ตัวบ่งชี้ย่อยที่ 2	4.73	0.02	มากที่สุด	4.70	0.05	มากที่สุด
3.1.3 ตัวบ่งชี้ย่อยที่ 3	4.70	0.01	มากที่สุด	4.73	0.04	มากที่สุด
3.1.4 ตัวบ่งชี้ย่อยที่ 4	4.74	0.03	มากที่สุด	4.73	0.03	มากที่สุด
3.1.5 ตัวบ่งชี้ย่อยที่ 5	4.75	0.02	มากที่สุด	4.70	0.08	มากที่สุด
3.1.6 ตัวบ่งชี้ย่อยที่ 6	4.76	0.01	มากที่สุด	4.73	0.04	มากที่สุด
3.1.7 ตัวบ่งชี้ย่อยที่ 7	4.72	0.02	มากที่สุด	4.70	0.06	มากที่สุด
4. องค์ประกอบที่ 4						
4.1 ตัวบ่งชี้หลักที่ 1						
4.1.1 ตัวบ่งชี้ย่อยที่ 1	4.70	0.02	มากที่สุด	4.73	0.06	มากที่สุด
4.1.2 ตัวบ่งชี้ย่อยที่ 2	4.71	0.02	มากที่สุด	4.71	0.04	มากที่สุด
4.1.3 ตัวบ่งชี้ย่อยที่ 3	4.72	0.01	มากที่สุด	4.70	0.07	มากที่สุด
วิธีการประเมิน						
1.ขั้นตอนการประเมิน	4.73	0.04	มากที่สุด	4.72	0.05	มากที่สุด
2.เครื่องมือที่ใช้ประเมิน	4.72	0.02	มากที่สุด	4.72	0.06	มากที่สุด
ผู้ทำการประเมิน						
1.ผู้บริหาร/ผู้ได้รับมอบหมาย	4.74	0.04	มากที่สุด	4.72	0.04	มากที่สุด
2.ครูผู้สอน	4.75	0.02	มากที่สุด	4.74	0.08	มากที่สุด
3.ครูฝึกในสถานประกอบการ	4.75	0.01	มากที่สุด	4.74	0.03	มากที่สุด
เกณฑ์การประเมิน	4.73	0.04	มากที่สุด	4.72	0.05	มากที่สุด
รวม	4.73	0.01	มากที่สุด	4.72	0.02	มากที่สุด

จากตารางที่ 1 พบว่า การพิจารณาองค์ประกอบของรูปแบบการประเมิน ฯ ทั้ง 5 องค์ประกอบ 1) วัตถุประสงค์ของการประเมิน 2) สิ่งที่มีประเมิน 3) วิธีการประเมิน 4) ผู้ทำการประเมิน และ 5) เกณฑ์การประเมิน ผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นสอดคล้องกันว่า มีความเหมาะสมและความเป็นไปได้ในการนำไปใช้ในการประเมินมาตรฐานวิชาชีพในสาขาเทคโนโลยียานยนต์ ของสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการ

อาชีวศึกษา โดยผลการประเมินรูปแบบการประเมินมาตรฐานวิชาชีพสาขาวิชาเทคโนโลยียานยนต์ ของสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา พบว่า ด้านความเป็นไปได้ มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 4.73 ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.01 และด้านความเหมาะสม มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 4.72 ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.02

3. ผลการทดลองใช้รูปแบบการประเมินมาตรฐานวิชาชีพสาขาวิชาเทคโนโลยียานยนต์ ของสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษากับนักศึกษาที่เข้ารับการประเมิน พบว่า ผลการประเมินโดยรวมได้คะแนนการประเมินมากที่สุด 520 คะแนน หรือ 90.43 % ได้คะแนนการประเมินน้อยที่สุด 501 คะแนน หรือ 87.13 % ซึ่งอยู่ในระดับดีมากที่สุด จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 35.48 ของผู้เข้ารับการประเมิน และมีผลการประเมินอยู่ในระดับดีมาก จำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 64.51 ของผู้เข้ารับการประเมิน

ผลการตรวจสอบความตรงของผลการประเมินมาตรฐานวิชาชีพสาขาวิชาเทคโนโลยียานยนต์ ของสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา พบว่า มีความสอดคล้องกับผลการประเมินการฝึกประสบการณ์ 87.09 %

4. ผลการประเมินรูปแบบการประเมินมาตรฐานวิชาชีพสาขาวิชาเทคโนโลยียานยนต์ ของสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด มีคะแนนเฉลี่ย เท่ากับ 4.74 ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.008 เป็นรายด้าน พบว่า ทุกด้านอยู่ในระดับมากที่สุด โดยด้านการใช้ประโยชน์ มีคะแนนเฉลี่ย เท่ากับ 4.73 ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.026 และด้านความถูกต้อง มีคะแนนเฉลี่ย เท่ากับ 4.75 ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.151

อภิปรายผลการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้นำประเด็นที่พบมาอภิปรายผล ดังนี้

1. ผลการศึกษาองค์ประกอบ ตัวบ่งชี้และแนวทางการประเมินมาตรฐานวิชาชีพสาขาวิชาเทคโนโลยียานยนต์ ของสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา สรุปได้ดังนี้

ผลการวิเคราะห์จากการศึกษาจากเอกสาร หนังสือ ตำรา บทความทางวิชาการ รายงานการวิจัย พบว่า สิ่งที่มีประเมิน มีองค์ประกอบที่สำคัญ 4 องค์ประกอบ 4 ตัวบ่งชี้หลัก 26 ตัวบ่งชี้ย่อย และได้แนวทางการประเมินตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิวิชาชีพอาชีวศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2526 โดยมีผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้สอนในสาขาวิชาเทคโนโลยี และครูฝึกในสถานประกอบการ เป็นผู้ประเมิน และใช้เกณฑ์สัมบูรณ์เป็นเกณฑ์ในการประเมิน

ผลการวิเคราะห์จากการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 คน พบว่า ประเด็นหรือสิ่งที่ต้องประเมินต้องครอบคลุมทั้งในด้านความรู้ความเข้าใจ ด้านทักษะการปฏิบัติงาน ด้านการประยุกต์ใช้ และด้านคุณลักษณะที่

.....

พึงประสงค์ รวมทั้งแนวทางในการประเมินให้ยึดตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิอาชีวศึกษาแห่งชาติ ผลการวิจัยเป็นเช่นนี้อาจเนื่องมาจาก ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสาร ตำรา หนังสือ บทความทางวิชาการ และรายงานการวิจัยจากหลากหลายแหล่งข้อมูล จึงทำให้วิเคราะห์ สังเคราะห์องค์ประกอบของสิ่งที่มุ่งประเมิน และแนวทางการประเมินมาตรฐานวิชาชีพสาขาวิชาเทคโนโลยียานยนต์ ของสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาตามกรอบมาตรฐาน คุณวุฒิวิชาชีพอาชีวศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2526 ที่มีความสอดคล้องเหมาะสมในการนำไปประเมิน ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดองค์ประกอบของการจัดการเรียนรู้ของ สำนักมาตรฐานการอาชีวศึกษาและวิชาชีพ สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา (2547) ได้กล่าวถึงเครื่องมือประเมินมาตรฐานวิชาชีพเป็นเครื่องมือที่วัดความสามารถของผู้เข้ารับการประเมินต้องวัดได้ครบทุกพฤติกรรมในการวัดความสามารถของผู้เข้ารับการประเมินในแต่ละประเภทของวิชาชีพต้องทดสอบทั้งภาคทฤษฎีและปฏิบัติ สอดคล้องกับ สถาบันคุณวุฒิวิชาชีพ (องค์การมหาชน) (2558) ได้กำหนดมาตรฐานอาชีพในสาขาวิชาชีพด้านยานยนต์มีลักษณะงานในสาขาวิชาชีพด้านยานยนต์ ซึ่งบุคคลผู้ประกอบอาชีพในสาขาวิชาชีพด้านยานยนต์ ที่ จะได้รับการรับรองสมรรถนะของบุคคลตามมาตรฐานอาชีพแต่ละขั้นได้ต้องมีมาตรฐานอาชีพเกี่ยวกับความรู้ ทักษะและความสามารถในการประกอบอาชีพตามที่สถาบันกำหนด สาขาวิชาชีพด้านยานยนต์ต้องมีมาตรฐาน อาชีพเกี่ยวกับความรู้ ทักษะ และความสามารถในการประกอบอาชีพ สอดคล้องกับ สถาบันพัฒนาฝีมือ แรงงานแห่งชาติ (2560) ได้กำหนดแนวทางการประเมินมาตรฐานวิชาชีพเทคโนโลยียานยนต์ สอดคล้องกับ งานวิจัยของ Frovihandika, D., (2019) ได้ทำการวิจัยเกี่ยวกับการประเมินมาตรฐานวิชาชีพสาขาวิชาเทคโนโลยี ยานยนต์ ซึ่งผลการวิจัยได้แนวทางและเกณฑ์ในการประเมินมาตรฐานวิชาชีพสาขาวิชาเทคโนโลยียานยนต์ ที่ผู้วิจัย ได้นำมาเป็นแนวทางการพัฒนารูปแบบการประเมินมาตรฐานวิชาชีพสาขาวิชาเทคโนโลยียานยนต์ ของ สถานศึกษาในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา

2. ผลการพัฒนารูปแบบการประเมินมาตรฐานวิชาชีพสาขาวิชาเทคโนโลยียานยนต์ ของสถานศึกษาใน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา

ผลการพัฒนารูปแบบการประเมินมาตรฐานวิชาชีพสาขาวิชาเทคโนโลยียานยนต์ ของสถานศึกษาใน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา มี 5 องค์ประกอบคือ 1.วัตถุประสงค์ของการประเมิน 2.สิ่งที่มุ่ง ประเมิน 3.วิธีการประเมิน 4.ผู้ทำการประเมิน 5.เกณฑ์การประเมิน เมื่อนำรูปแบบการประเมินให้ผู้เชี่ยวชาญ ประชุมสัมมนาอิงผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 9 คน มีฉันทมติว่า รูปแบบการประเมินมาตรฐานวิชาชีพสาขาวิชา เทคโนโลยียานยนต์ ของสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา มีความเป็นไปได้ และ เหมาะสม ในการนำไปใช้ โดยผลการประเมินรูปแบบการประเมินมาตรฐานวิชาชีพสาขาวิชาเทคโนโลยียาน ยนต์ ของสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา พบว่า ด้านความเป็น ไปได้ มีคะแนน เฉลี่ยเท่ากับ 4.73 ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.01 และด้านความเหมาะสม มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 4.72 ค่า ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.02 และให้ข้อเสนอแนะในการแก้ไขปรับปรุง องค์ประกอบ ตัวบ่งชี้หลัก ตัวบ่งชี้ ย่อย ของสิ่งที่มุ่งประเมิน เป็น 4 องค์ประกอบ 4 ตัวบ่งชี้หลัก 22 ตัวบ่งชี้ย่อย ทำให้รูปแบบการประเมิน มาตรฐานวิชาชีพสาขาวิชาเทคโนโลยียานยนต์ ของสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการ อาชีวศึกษา มีความเป็นไปได้ และเหมาะสมในการนำไปทดลองใช้มากยิ่งขึ้น

[681]

Citation:

วิศิษฐ์ ดวงหัตถ์, ปิยธิดา ปัญญา และ อรุณ ชูกระเดื่อง. (2566). การพัฒนารูปแบบการประเมินมาตรฐานวิชาชีพสาขาวิชาเทคโนโลยียานยนต์ในสถานศึกษาสังกัดสำนักงาน คณะกรรมการการอาชีวศึกษา. วารสารสหวิทยาการวิจัยและวิชาการ, 3 (4), 663-686

Duanghassadee, W., Panya, P., & Suikraduang, A., (2023). The Development of a Professional Standard Assessment Model for the Automotive Technology Department in Educational Institutions under the Office of Vocational Education Commission. Interdisciplinary Academic and Research Journal, 3 (4), 663-686; DOI: <https://doi.org/10.14456/iarj.2023.213>

ผลการวิจัยเป็นเช่นนี้ทั้งนี้อาจเนื่องมาจาก ผู้วิจัยมีการนำข้อมูลที่ศึกษาจากเอกสารและการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ การประชุมสัมมนาของผู้เชี่ยวชาญ (Connoisseurship) มาวิเคราะห์ สังเคราะห์อย่างรอบคอบและรอบด้าน เพื่อให้ได้องค์ประกอบ ตัวบ่งชี้ วิธีการประเมินและเกณฑ์การประเมินของรูปแบบการประเมินมาตรฐานวิชาชีพสาขาวิชาเทคโนโลยียานยนต์ ของสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ที่มีความเหมาะสมสามารถนำไปใช้ในการประเมินได้ในสภาพจริง ที่จะทำให้เกิดประโยชน์สูงสุดในการประเมินมาตรฐานวิชาชีพสาขาวิชาเทคโนโลยียานยนต์ต่อไป ซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎีรูปแบบการประเมินของ ศิริชัย กาญจนวาสี (2554) มีแนวคิดที่สำคัญ 2 แนวคิด คือ การประเมินที่เน้นการตัดสินใจ (Decision oriented Evaluation) กับการประเมินที่เน้นการตัดสินคุณค่า (Value oriented Evaluation) สำหรับมาตรการเข้าถึงคุณค่าของสิ่งที่ประเมินที่สำคัญ ได้แก่ วิธีการประเมิน หรือ “ประเมินอย่างไร?” โดยสามารถจัดเป็นแนวคิดที่สำคัญ 2 แนวคิด คือ วิธีเชิงระบบ (Systematic Approach) กับวิธีเชิงธรรมชาติ (Naturalistic Approach) ซึ่งถ้านักประเมินต้องการเลือกรูปแบบการประเมินไปใช้ได้อย่างเหมาะสม เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดแล้ว นักประเมินจะต้องไม่ยึดติดกับรูปแบบใดรูปแบบหนึ่ง (Model - Free Approach) โดยนักประเมินจะต้องมีความสามารถในการพัฒนาเกณฑ์การตัดสินความสอดคล้องระหว่างวัตถุประสงค์หรือประเด็นปัญหาที่ต้องการประเมินกับปรัชญาหรือแนวคิดทางการประเมินของนักทฤษฎีการประเมินที่ใช้ในการสร้างรูปแบบของการประเมินหรือแนวทางการประเมินนั้น ๆ และได้แบ่งมิติของการประเมินใหญ่ ๆ 2 มิติ คือ มิติวัตถุประสงค์ ได้แก่ การประเมินเน้นการตัดสินใจ และการประเมินเน้นการตัดสินคุณค่า และมีมิติวิธีการ ได้แก่ วิธีเชิงระบบ และวิธีเชิงธรรมชาติ ซึ่งผู้วิจัยได้ยึดแนวคิดการประเมินเชิงระบบในการพัฒนารูปแบบการประเมินงานวิจัยนี้ ซึ่งผู้วิจัยสังเคราะห์ได้ประกอบด้วยองค์ประกอบ 5 องค์ประกอบ คือ วัตถุประสงค์ของการประเมิน สิ่งที่มีประเมิน วิธีการประเมิน ผู้ทำการประเมิน และเกณฑ์การประเมิน ซึ่งในการตัดสินคุณค่าภายนอกด้านใดด้านหนึ่งหรือหลายด้านของสิ่งที่มุ่งประเมิน ไม่ว่าจะเป็นเกี่ยวกับการประเมินบริบท ปัจจัยเบื้องต้น กระบวนการ หรือผลที่ได้ นักประเมินสามารถกระทำได้โดยการสรุปอ้างอิงจากสิ่งที่สังเกตได้ตามตัวบ่งชี้เพื่อเปรียบเทียบกับเกณฑ์ที่เหมาะสม โดยนักประเมินสามารถเลือกใช้เกณฑ์มาตรฐานของสิ่งนั้น (เกณฑ์สัมบูรณ์) หรือเกณฑ์จากการเปรียบเทียบกับโครงการเดิมที่ทำมาแล้ว หรือโครงการอื่น ๆ ที่ใกล้เคียงกัน (เกณฑ์สัมพัทธ์) ในการเลือกใช้เกณฑ์อย่างเหมาะสมสำหรับใช้ตัดสินให้ครอบคลุมคุณค่าด้านที่ต้องการประเมินเพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อการพัฒนาคุณค่าของสิ่งนั้น นักประเมินจะต้องพิจารณาถึงความสำคัญของบริบทและจุดเน้นของการประเมินในช่วงระยะที่ทำการประเมินนั้น ๆ สอดคล้องกับแนวคิดการประเมินของสคริฟเวน (เชาว์ อินใย, 2553) ได้แบ่งสิ่งที่ต้องการประเมินออกเป็น 2 ส่วน คือ 1) การประเมินคุณค่าภายใน (Intrinsic Evaluation) เป็นการประเมินส่วนที่เกี่ยวข้องกับคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูลและคุณลักษณะที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินโครงการ ได้แก่ เป้าหมาย โครงสร้าง วิธีการ ทักษะคติ ความเชื่อ และข้อมูลอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการโครงการเป็นการประเมินผลในระดับที่ยังไม่ต้องดำเนินโครงการ โดยไม่สนใจผลผลิตหรือผลกระทบต่าง ๆ และ 2) การประเมินคุณค่าปฏิบัติการ (Pay - off Evaluation) เป็นการตัดสินคุณค่าผลที่เกิดจากการใช้เครื่องมือ ผลที่มีต่อผู้รับบริการจากการดำเนินโครงการ เช่น ผลที่ได้จากคะแนนสอบ ผลการปฏิบัติงานของผู้รับบริการจากการดำเนินงานโครงการ ผลกระทบต่อสุขภาพอนามัยของผู้รับบริการ การตัดสินใจ

[682]

Citation:

วิศิษฐ์ ดวงหัตถ์, ปิยธิดา ปัญญา และ อรุณ ชูกระเดื่อง. (2566). การพัฒนารูปแบบการประเมินมาตรฐานวิชาชีพสาขาวิชาเทคโนโลยียานยนต์ในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา. วารสารสหวิทยาการวิจัยและวิชาการ, 3 (4), 663-686

Duanghassadee, W., Panya, P., & Suikraduang, A., (2023). The Development of a Professional Standard Assessment Model for the Automotive Technology Department in Educational Institutions under the Office of Vocational Education Commission. Interdisciplinary Academic and Research Journal, 3 (4), 663-686; DOI: <https://doi.org/10.14456/iarj.2023.213>

ความแตกต่างของคะแนนก่อนและหลังสอบ หรือผลที่ได้จากกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม การประเมินคุณค่าปฏิบัติการได้ให้ความสนใจเกี่ยวกับผลของโครงการที่ให้แกผู้รับบริการ จึงจัดว่าเป็นการตัดสินคุณค่าของโครงการโดยอิงเกณฑ์ภายนอก (Extrinsic Criteria) สอดคล้องกับงานวิจัยของ Nurtanto, M., (2020) ได้ทำการวิจัยเกี่ยวกับการประเมินมาตรฐานวิชาชีพวิชาเทคโนโลยียานยนต์ ซึ่งผลการวิจัยได้แนวทางและเกณฑ์ในการประเมินมาตรฐานวิชาชีพวิชาเทคโนโลยียานยนต์ ที่ผู้วิจัยได้นำมาเป็นแนวทางการประเมินมาตรฐานวิชาชีพสาขาวิชาเทคโนโลยียานยนต์ ของสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา

3. ผลการทดลองใช้รูปแบบการประเมินมาตรฐานวิชาชีพสาขาวิชาเทคโนโลยียานยนต์ ของสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา

การทดลองใช้รูปแบบการประเมินมาตรฐานวิชาชีพสาขาวิชาเทคโนโลยียานยนต์ ของสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ผู้วิจัยได้นำรูปแบบที่พัฒนาขึ้นไปทดลองใช้กับนักศึกษา จำนวน 31 คน ในสถานศึกษา 3 แห่งที่เข้าร่วมโครงการ ได้แก่ วิทยาลัยเทคนิคกาฬสินธุ์ วิทยาลัยการอาชีพร้อยเอ็ด และวิทยาลัยการอาชีพพนมไพรพรานบุรีมุกดาหาร ทั้ง 4 องค์ประกอบของสิ่งที่มุ่งประเมิน

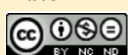
ผลการดำเนินการทดลอง มีดังนี้ มีคะแนนผลการประเมินโดยรวมได้คะแนนการประเมินมากที่สุด 520 คะแนน ได้คะแนนการประเมินน้อยที่สุด 503 คะแนน มีผลการประเมินอยู่ในระดับดีมากที่สุด จำนวน 11 คน และมีผลการประเมินอยู่ในระดับดีมาก จำนวน 20 คน

การตรวจสอบความตรงของผลการประเมินมาตรฐานวิชาชีพสาขาวิชาเทคโนโลยียานยนต์ ของสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา โดยใช้เทคนิคกลุ่มรู้ชัด (Know Group Technique) กับผลการประเมินการฝึกประสบการณ์ เพื่อตรวจสอบความตรงตามสภาพจริง ทั้ง 4 องค์ประกอบ ผลจากการตรวจสอบพบว่า มีความสอดคล้องกับ ผลการประเมินการฝึกประสบการณ์ 27 คน หรือ 87.09 %

ผลวิจัยเป็นเช่นนี้ทั้งนี้อาจเนื่องจาก ผู้วิจัยมีการวางแผน ประชุมชี้แจงกับผู้เข้าร่วมโครงการวิจัยอย่างรอบคอบ ในการนำรูปแบบการประเมินไปใช้ประเมินให้เข้าใจวิธีการ ขั้นตอนในการประเมินที่ชัดเจน เพื่อให้ได้ผลการประเมินที่ตรงตามสภาพจริงในการนำมาพัฒนารูปแบบการประเมินมาตรฐานวิชาชีพสาขาวิชาเทคโนโลยียานยนต์ ของสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ที่สามารถนำไปใช้ในการประเมินที่สอดคล้องเหมาะสม มีความถูกต้องและเป็นประโยชน์ต่อการประเมินฯ มีการสะท้อนผลการประเมินเพื่อให้ผู้รับการประเมินได้ข้อมูลสารสนเทศที่เป็นจริงที่ทำให้ผู้ประเมินและผู้รับการประเมินตระหนักถึงความสำคัญในการนำสารสนเทศที่ได้จากผลการประเมินมาพัฒนาให้เกิดประโยชน์ต่อไป ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ พิสนุ พงศ์ศรี (2551) ที่กล่าวว่า รูปแบบการประเมินตามรูปแบบยึดสภาพจริง (Authentic Model) เป็นรูปแบบการประเมินที่เน้นการพิจารณาผลการปฏิบัติงานตามสภาพจริง เพื่อแก้ข้อจำกัดของการประเมิน โดยการพิจารณาตัดสินตามมิติระดับคุณภาพ (Rubrics) ซึ่งส่วนมากจะใช้ 5 ระดับ คล้ายมาตรฐานประมาณค่า (Rating) แต่มีรายละเอียดแต่ละระดับชัดเจน ซึ่งเป็นระดับมาตรฐานที่ยอมรับสำหรับใช้เปรียบเทียบภายในกลุ่มและระหว่างกลุ่ม สอดคล้องกับแนวคิดของ รัตน์ บัวสนธ์ (2550) ที่กล่าวว่า รูปแบบการประเมิน (Evaluation Model) เป็นการถ่ายทอดแบบหรือภาพจำลองของทฤษฎีการประเมิน ซึ่งจะแสดง

[683]

Citation:

วิศิษฐ์ ดวงหัสดี, ปิยธิดา ปัญญา และ อรุณ ชูกระเดื่อง. (2566). การพัฒนารูปแบบการประเมินมาตรฐานวิชาชีพสาขาวิชาเทคโนโลยียานยนต์ในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา. วารสารสหวิทยาการวิจัยและวิชาการ, 3 (4), 663-686

Duanghassadee, W., Panya, P., & Suikraduang, A., (2023). The Development of a Professional Standard Assessment Model for the Automotive Technology Department in Educational Institutions under the Office of Vocational Education Commission. Interdisciplinary Academic and Research Journal, 3 (4), 663-686; DOI: <https://doi.org/10.14456/iarj.2023.213>

ถึงความสัมพันธ์อย่างเป็นระบบระหว่างส่วนหรือสิ่งต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการประเมิน รูปแบบการประเมินจึงไม่ใช่รายละเอียดหรือสิ่งที่สมบูรณ์เป็นจริงเกี่ยวกับการประเมินหากแต่รูปแบบการประเมินจะช่วยให้เกิดความเข้าใจเกี่ยวกับการประเมินได้อย่างเป็นระบบ สอดคล้องกับงานวิจัยของ สวรินทร์ แดงประเสริฐ และภาวพรรณ ขำทับ (2562) ได้ทำการวิจัยเกี่ยวกับการประเมินมาตรฐานวิชาชีพวิชาเทคโนโลยียานยนต์ ซึ่งผลการวิจัยได้แนวทางและเกณฑ์ในการประเมินมาตรฐานวิชาชีพวิชาเทคโนโลยียานยนต์ ที่ผู้วิจัยได้นำมาพัฒนารูปแบบการประเมินมาตรฐานวิชาชีพสาขาวิชาเทคโนโลยียานยนต์ ของสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา

4. ผลการประเมินรูปแบบมาตรฐานวิชาชีพสาขาวิชาเทคโนโลยียานยนต์ ของสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา

การประเมินรูปแบบการประเมินมาตรฐานวิชาชีพสาขาวิชาเทคโนโลยียานยนต์ ของสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา พบว่า ผู้ประเมินรูปแบบการประเมินมาตรฐานวิชาชีพสาขาวิชาเทคโนโลยียานยนต์ ของสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ทั้งหมด 33 คน โดยเป็นผู้บริหารสถานศึกษาหรือผู้ที่ได้รับมอบหมาย จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 27.27 ครูผู้สอนสาขาเทคโนโลยียานยนต์ จำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 42.43 และผู้เชี่ยวชาญภายนอก (ครูฝึกในสถานประกอบการ) จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 30.30

ผลการประเมินรูปแบบการประเมินมาตรฐานวิชาชีพสาขาวิชาเทคโนโลยียานยนต์ ของสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ด้านการใช้ประโยชน์ ด้านความ ถูกต้อง โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 4.74 เป็นรายด้านพบว่า ทุกด้าน อยู่ในระดับมากที่สุด โดยด้านการใช้ประโยชน์ มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 4.73 และด้านความถูกต้อง มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 4.75 ผลการวิจัยเป็นเช่นนี้ทั้งนี้อาจเนื่องมาจาก ผู้วิจัยมีกระบวนการพัฒนารูปแบบการประเมินที่มีการศึกษาเอกสาร ตำรา งานวิจัย และบทความทางวิชาการอย่างรอบด้าน มีการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญนำข้อมูลมาวิเคราะห์ สังเคราะห์องค์ประกอบของรูปแบบการประเมิน เพื่อให้ได้องค์ประกอบและตัวบ่งชี้ที่สอดคล้องและเหมาะสมในการนำไปใช้ และมีการตรวจสอบรูปแบบการประเมิน ฯ โดยการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ เพื่อให้ได้รูปแบบการประเมินที่มีความเหมาะสมและเป็นไปได้ในการนำไปใช้ในการประเมินมาตรฐานวิชาชีพสาขาวิชาเทคโนโลยียานยนต์ ของสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา โดยสามารถอธิบายโครงสร้างที่แสดงถึงความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบส่วนต่าง ๆ ง่ายต่อการทำความเข้าใจ เป็นแบบแผนในการประเมินที่แสดงให้เห็นถึงรายการที่ควรประเมิน ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ พิสนุ พองศรี (2551) ที่กล่าวว่า รูปแบบการประเมินตามรูปแบบยึดสภาพจริง (Authentic Model) เป็นรูปแบบการประเมินที่เน้นการพิจารณาผลการปฏิบัติงานตามสภาพจริง เพื่อแก้ข้อจำกัดของการประเมิน โดยการพิจารณาตัดสินตามมิติระดับคุณภาพ (Rubrics) ซึ่งส่วนมากจะใช้ 5 ระดับ คล้ายมาตรฐานประมาณค่า (Rating) แต่มีรายละเอียดแต่ละระดับชัดเจน ซึ่งเป็นระดับมาตรฐานที่ยอมรับสำหรับใช้เปรียบเทียบภายในกลุ่มและระหว่างกลุ่ม สอดคล้องกับแนวคิดของ รัตน์ บัวสนธ์ (2550) ที่กล่าวว่า รูปแบบการประเมิน (Evaluation Model) เป็นการถ่ายทอดแบบหรือภาพจำลองของทฤษฎีการประเมิน ซึ่งจะแสดงถึงความสัมพันธ์อย่างเป็นระบบระหว่างส่วนหรือสิ่งต่าง ๆ ที่

เกี่ยวข้องกับการประเมิน รูปแบบการประเมินจึงไม่ใช่รายละเอียดหรือสิ่งที่สมบูรณ์เป็นจริงเกี่ยวกับการประเมินหากแต่รูปแบบการประเมินจะช่วยให้เกิดความเข้าใจเกี่ยวกับการประเมินได้อย่างเป็นระบบ สอดคล้องกับแนวคิดของ สตัฟเฟิลบีม (Stufflebeam) (ศิริชัย กาญจนวาสี, 2554) ในการประเมินมาตรฐาน การใช้ประโยชน์ (Utility Standard) มาตรฐานความเป็นไปได้ (Feasibility Standard) มาตรฐานความเหมาะสม (Propriety Standard) และมาตรฐานความถูกต้อง (Standard Standard) สอดคล้องกับงานวิจัยของ ชมพูนุท เมฆเมืองทอง (2554) ได้ทำการวิจัยเกี่ยวกับการประเมินมาตรฐานวิชาชีพสาขาเทคโนโลยียานยนต์ ซึ่งผลการวิจัยได้แนวทางและเกณฑ์ในการประเมินมาตรฐานวิชาชีพสาขาเทคโนโลยียานยนต์ ที่ผู้วิจัยได้นำมาพัฒนารูปแบบการประเมินมาตรฐานวิชาชีพสาขาวิชาเทคโนโลยียานยนต์ ของสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะทั่วไป

1.1 การประเมินมาตรฐานวิชาชีพสาขาวิชาเทคโนโลยียานยนต์ มีความสำคัญและจำเป็นเพื่อใช้เป็นสารสนเทศในการพัฒนามาตรฐานวิชาชีพสาขาวิชาเทคโนโลยียานยนต์ ครูผู้สอนควรแนะนำนักศึกษาให้ตระหนักถึงประโยชน์ของการประเมิน

1.2 การประเมินมาตรฐานวิชาชีพสาขาวิชาเทคโนโลยียานยนต์ มีขั้นตอนการประเมิน องค์ประกอบ และตัวบ่งชี้ที่เหมาะสม ผู้ทำการประเมิน และผู้รับประเมินควรศึกษาคู่มือการประเมินอย่างละเอียด เพื่อให้มีความเข้าใจตรงกัน อันจะส่งผลต่อการประเมินเพื่อให้ได้สารสนเทศที่ถูกต้องในการนำไปพัฒนาต่อไป

1.3 การนำผลการประเมินไปใช้ในการกำหนดกลยุทธ์ วางแผน ปรับปรุงพัฒนามาตรฐานวิชาชีพสาขาวิชาเทคโนโลยียานยนต์ ให้มีคุณภาพยิ่งขึ้น หน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรพิจารณาจัดอันดับผลการประเมินจากต่ำไปหาสูง เพื่อปรับปรุงและพัฒนาคุณภาพต่อไป

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการวิจัยพัฒนารูปแบบการประเมินมาตรฐานวิชาชีพสาขาวิชาเทคโนโลยียานยนต์ อย่างเฉพาะเจาะจงเป็นรายด้านที่จำเป็นให้เกิดกับผู้เรียน

2.2 ควรมีการวิจัยเพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการมีมาตรฐานวิชาชีพสาขาวิชาเทคโนโลยียานยนต์ ของนักศึกษาในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา

เอกสารอ้างอิง

- ชมพูท เมฆเมืองทอง. (2554). การพัฒนารูปแบบฝึกอบรมการสร้างแบบทดสอบมาตรฐานวิชาชีพ. วารสารมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม, 5(2), 117- 130.
- เชาว์ อินโย. (2553). *การประเมินโครงการ*. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ธีรศักดิ์ อัครบวร. (2542). *ความเป็นครู*. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์ ก.สายธาร.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2543). *การวิจัยทางการวัดผลและประเมินผล*. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น.
- พิสนุ พองศรี. (2551). *การประเมินทางการศึกษา : แนวคิดสู่การปฏิบัติ* (พิมพ์ครั้งที่ 5). กรุงเทพฯ : บริษัทด้านสุขภาพการพิมพ์ จำกัด.
- ไพศาล วรคำ. (2554). *การวิจัยทางการศึกษา*. มหาสารคาม : คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.
- รัตน์ บัสนันท์. (2550). *ทิศทางและอาณาบริเวณการประเมิน* (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ : วี. พรีน (1991).
- ศิริชัย กาญจนวาสี. (2554). *ทฤษฎีการประเมิน*. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สถาบันคุณวุฒิวิชาชีพ (องค์การมหาชน). (2558). *มาตรฐานอาชีพในสาขาวิชาชีพบริการยานยนต์*. กรุงเทพฯ : สถาบันคุณวุฒิวิชาชีพ (องค์การมหาชน)
- สถาบันพัฒนาฝีมือแรงงานแห่งชาติ. (2560). *ฝีมือแรงงานแห่งชาติ สาขา เทคโนโลยียานยนต์*. กรุงเทพฯ : สถาบันพัฒนาฝีมือแรงงานแห่งชาติ.
- สวนันท์ แดงประเสริฐ และภาวพรรณ ขำทับ. (2562). การพัฒนาโครงสร้างหลักสูตรฐานสมรรถนะตามมาตรฐานอาชีพ. *วารสารพัฒนาเทคนิคศึกษา*. 32(112), 27-36.
- สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา. (2562). *หลักเกณฑ์และแนวปฏิบัติการจัดการอาชีวศึกษา ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพและระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง*. กรุงเทพฯ : สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา.
- สำนักงานเลขาธิการคุรุสภา. (2548). *มาตรฐานวิชาชีพทางการศึกษา*. กรุงเทพฯ : สำนักงานเลขาธิการคุรุสภา.
- สำนักมาตรฐานการอาชีวศึกษาและวิชาชีพ สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา. (2547). *การประเมินผลการเรียนตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2545 พ.ศ. 2547*. กรุงเทพฯ : สำนักมาตรฐานการอาชีวศึกษาและวิชาชีพ สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา.
- Frovihandika, D., (2019). *A Suitability Of Competency Certification Scheme For Automotive Vocational High School With LSP P1 Against Business and Industrial World Needs In Semarang City*. Proceedings of the International Conference on Educational Research and Innovation (ICERI 2019), 119-127.
- Nurtanto, M., (2020). The Effect of STEM-EDP in Professional Learning on Automotive Engineering Competence in Vocational High School. *Journal for the Education of Gifted Young Scientists*, 8(2), 633-649.

